

Презентація на тему “Класицизм”
Осадча Діана 8Б

Класицизм

Класицизм-це стиль у мистецтві XVII-початку XIX ст.,
суть якого полягала в наслідуванні мистецтва
античності та в дотриманні системи строгих правил
відтворення дійсності.

Архітектура класицизму

Класицизм у Франції XVII століття

На ранішньому етапі розвитку класицизм Франції дивним чином співіснував та переплітався зі стилем бароко. Особливо це відбилося в моді на одяг, оздобленню інтер'єрів, живопису майстрів Франції, навіть в архітектурі.

Перехідні форми від пишного бароко до стриманого класицизму має і видатний зразок садиби нового типу — замок Во-ле-Віконт для міністра фінансів Франції Ніколя Фуке, що за 55 км від Парижу (арх. Луї Лево бл. 1612-1670).

Класицизм Франції так і не дав теоретичних трактатів у галузі естетики та мистецькій творчості. Взірці класицизму — були, теоретичного підґрунтя — ні. Навіть творчість найкласичнішого за рисами художника Ніколя Пуссена не позбавилася впливу бароко. Світлина Т.Т.

КЛАСИЦИЗМ в архітектурі

Основні представники:

Палладіо, Скамоцці (Італія), І. Джонс (Англія), К.-Л. Леду, Е.-Л.Булле (Франція), К. Россі, А. Захаров (Росія) тощо

Характерні риси:

- гармонія;
 - простота;
 - суворість;
 - логічна зрозумілість;
 - монументальність (величність)
- Варшавський оперний театр (Польща)

Повернення до витоків:
ідеал — антична архітектура

Статуя Корнеля біля входу до театру опери та балету, Авіньон, Франція

Елементи бароко у архітектурі класицизму

Архітектура

Арка Миру,
м. Мілан, Італія

Собор Будинку Інвалідів,
м. Париж, Франція

Скульптури епохи класицизму

Поширеними видами скульптури були статуї, рельєфи, скульптурні портрети та публічні пам'ятники, які давали митцям можливість ідеалізувати військову доблесть і мудрість державних діячів.

Фонтан Діана на площі Ринок,
м. Львів, Україна

Скульптура

КЛАСИЦИЗМ у скульптурі

Основні представники:

А. Канова (Італія), Б. Торвальдсен (Данія),
М. Козловський, І Мартос (Росія) тощо

Характерні риси:

- вірність античним скульптурним зразкам;
- оспівування доблесті та розуму героїв

А. Канова "Марс і Венера"

А. Канова "Поцілунок Амура та Психеї"

Б. Торвальдсен "Ганімед годує орла Зевса"

Найвидатніші представники класицизму Скульптура

Італія:

Антоніо Канова (1757–1822)

Наполеон Бонапарт

Характерні особливості живопису класицизму:

Логічне розгортання сюжету

Завершена врівноважена композиція

Майстерна передача об'ємів за допомогою світлотіні

Розмежування планів завдяки строго визначеним кольорам

КЛАСИЦИЗМ у живописі

Основні представники:

Н. Пуссен, Ж.-Л. Давид, К. Лоррен (Франція), А. Палладіо (Італія), К. Брюллов (Росія) тощо

Характерні риси:

- орієнтація на античну добу;
- лаконічність композиції;
- торжество розуму та обов'язку над почуттями

Карл Брюллов і Нікола Пуссен

К. Брюллов "Італійський полудень"

Нікола Пуссен "Танок під музику часу"

Жак Луї Давид «Антиох і Стратоніка»

Класицизм у живописі

Афінська школа, Рафаель, 1511

Брюллов Карл Павлович

Картина
«Останній день Помпеї»

Брюллов відвідав Помпеї в 1828 році і зробив багато начерків для майбутньої картини про відоме виверження вулкана Везувій у 79 році до н. е. та руїни Помпеїв біля Неаполя.

А. Кауфман. «Жіночий портрет у вигляді весталки»

А. Кауфман. «Портрет графині Сміта-Стенді, графа Дербі, з жінкою та синами»

мода класицизму

Англійський чоловічий сукняний фрак витісняє шовковий французький каптан. Фрак має стоячий виложистий комір і відігнуті від талії поли. Модним також стає редингот — щось середнє між пальтом і сюртуком — з прямими полами і шалевим коміром. Жабо і манжети на сорочках вужчають, кюлоти також залишаються вузькими, а панчохи білими. Взуттям слугують черевики з великою пряжкою. Парики поступово відходять, натомість волосся зачісують назад і зав'язують чорною стрічкою. Саме у добу класицизму в чоловічу моду входять краватки й хусточки.

Одяг в епоху класицизму зазнав істотних змін, найбільше це стосувалося жителів Франції та Англії. Жорсткі каркаси для спідниць суконь виходять з ужитку, спідниця тепер драпірується не по боках, а ззаду, таку спідницю називають турнюр. Одяг того періоду можна побачити на картинах англійських художників Гейнсборо, Рейнольдсі. Причому для суконь найчастіше використовуються легкі тканини світлих тонів. Плаття також починають підперізуватися поясом трохи вище талії, завищена талія буде вельми характерна для наступного за класицизмом стилю - ампір.

Музика класицизму

КЛАСИЦИЗМ у музиці

Основні представники:

Л. ван Бетховен, В.А. Моцарт, К. Глюк, Гайдн тощо

Характерні риси:

- оспівування чуттєвих, емоційних поривань людини на протилежному здоровому глузду (риси, не характерна для інших напрямів мистецтва доби класицизму);
- формування суворих правил щодо створення музичного твору (музична теорія).

Людвіг ван Бетховен
за написанням чергового твору

Вольфганг Амадей
Моцарт

Найвидатніші представники класицизму Музика

«Віденська класична школа»:

Йозеф Гайдн (1732–1809)

Вольфганг Амадей Моцарт (1756–1791)

Людвіг ван Бетховен (1770–1827)

Моцарт. Маленька нічна серенада (Серенада № 13 соль-мажор) (1787)

Класицизм в літуратурі

КЛАСИЦИЗМ у літературі

Основні представники:

П. Корнель, Ж Расін, Ж.Б. Мольєр, Ж. де Лафонтен (Франція);
М. Ломоносов, Д. Фонвізін, Г. Державін (Росія) тощо

Жан Батист Мольєр

Жан де Лафонтен

Михайло Ломоносов

Денис Фонвізін

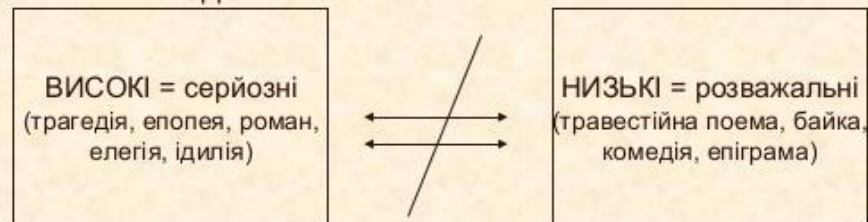
Характерні риси класицизму (за Н. Буало):

- **раціоналізм** (прагнення будувати художні твори на засадах розуму, ігнорування особистих почуттів);
- **наслідування зразків античного мистецтва;**
- **нормативність, канонічність** (написання відповідно до чітко встановлених правил)
- **ясність, чистота, афористичність мови;**
- **аристократизм** (орієнтування на смаки вищих прошарків суспільства);
- **встановлення ієрархії жанрів**

КЛАСИЦИЗМ у літературі

Основна **засада** класицизму – закон **“трьох єдностей”**
(єдність дії, місця та часу)

ПОДІЛ ЛІТЕРАТУРНИХ ЖАНРІВ:

ВИСОКІ = серйозні
(трагедія, епопея, роман,
елегія, ідилія)

НИЗЬКІ = розважальні
(травестійна поема, байка,
комедія, епіграма)

- відповідальність;
- пафос;
- суворість викладення
- змішування жанрів суворо заборонено
- просторічність;
- наївність;
- висміювання вад

На думку класицистів:

- призначення літератури виховувати людину насолодою, яку мусить давати мистецтво;
- герой має бути позбавлений будь-якої індивідуальності, а просто стати узагальненою моделлю зображеного явища

Просвітницький класицизм – напрям у французькій літературі XVIII ст., який розвивав основні формальні принципи класицизму у нових історичних умовах. Просвітницький класицизм (наприклад, творчість Вольтера) був наповнений новим змістом, суголосним ідеям доби Просвітництва: наприклад, ідея абсолютної монархії поступається місцем мотивам боротьби проти тиранії необмеженої монархічної влади, проти релігійного фанатизму, боротьби за парламентські та республіканські форми правління, за віротерпимість та торжество Розуму.

Вольтер (1694–1778)

